

ДЛЯ ПЕРЕКАЗУ БЛАГОДІЙНИХ ВНЕСКІВ:

Скорочена назва отримувача коштів:
ГО «Асоціація випускників НТУ «ХПІ».
Розрахунковий рахунок в українських гривнях: р/р UA323204780000026007924433811
в АБ «Укргазбанк»
МФО 320478, Код 26450114.

У графі «Призначення платежу» за бажанням вказати: П.І.Б. платника або назву юридичної особи – платника; благодійний внесок на спорудження монумента.

**ЗАКЛИКАЄМО ВСІХ НЕБАЙДУЖИХ
ПРИЄДНАТИСЯ ДО ЦІЄЇ БЛАГОРОДНОЇ
СПРАВИ.**

**АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ХАРКІВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»**
61002, Україна, м. Харків, вул. Кирпичова, 2.

Офіс для особистих звернень:
м. Харків, вул. Багалия, 13, оф. 35 (3-й поверх)

+38 (057) 707-68-55 (телефон-факс)
+38 (096) 126-59-62
Коробова Юлія Валеріївна
Email: avkpi@i.ua
<http://alumni.kpi.kharkov.ua/>

Проректор НТУ «ХПІ»
Зайцев Юрій Іванович
Тел. +38 (057) 707-32-23, +38 (097) 190-53-02

ПРЕДСТАВНИКИ ВОЛОНТЕРІВ:

Науково-технічна бібліотека НТУ «ХПІ»
<http://library.kpi.kharkov.ua/uk/node/4735>
bibl@kpi.kharkov.ua

Семененко Лариса Петрівна
Тел. +38 (057) 707-63-61, +38 (097) 376-11-83
Email: semenenkoL12@gmail.com

Овсієнко Олена Василівна
Тел. +38 (057) 707-63-33, +38 (093) 985-40-01
Email: olenaovsienko69@gmail.com

Бухгалтер асоціації випускників:
Пономаренко Жанна Володимирівна
Тел. +38 (057) 707-69-68

«ХРЕСТ СЛАВИ ЗАХИСНИКАМ БАТЬКІВЩИНИ»

«БОРИТЕСЯ – ПОБОРЕТЕ:
ВАМ БОГ ПОМАГАЄ!
ЗА ВАС ПРАВДА, ЗА ВАС СЛАВА
І ВОЛЯ СВЯТАЯ!»

Тарас Шевченко

Ковальчук Андрій Трохимович

Випусник Харківського інституту танкових військ імені Верховної Ради України 1998 р., Герой України (2016 р.). Генерал-майор, начальник штабу, перший заступник командувача високомобільних десантних військ Збройних Сил України. Командир 80-ї окремої аеромобільної бригади з 2014 р. по березень 2016 р. Нагороджений орденами Богдана Хмельницького II та III ступенів

Межевкін Євген Миколайович

Випусник Харківського інституту танкових військ імені Верховної Ради України НТУ «ХПІ» 2004 р., Герой України (2015 р.). Підполковник, заступник командира окремої танкової бригади Збройних Сил України. Нагороджений орденами Богдана Хмельницького II та III ступенів

З ініціативи Військового інституту танкових військ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут», вченої ради й ректора Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» Є. І. Сокола та за підтримки громадської організації «Асоціація випусників Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» на території Військового інституту танкових військ НТУ «ХПІ» на честь живих, у пам'ять про полеглих, зниклих безвісти синів і дочок нашого народу, який споконвіку боровся й бореться за свою, Богом дану землю, буде встановлено монумент «Хрест Слави Захисникам Вітчизни». Він символізуватиме незламність духу та єдність Армії і Народу. Монумент – це дяка усім тим, хто в буремні роки ставали і знову стоять на захисті Вітчизни.

Монумент являтиме собою традиційний козацький хрест, в основі якого буде розміщено медальйон, на якому автор монумента – скульптор Роман Шубін (випусник ХДАДМ) – представив основні символи українського народу, поєднавши історичну та сучасну символіку України з елементами військової атрибутики.

Як дух свободи, соколятами линуть вгору душі захисників, загиблих у боях за цілісність України, нагадуючи нам, що звільнитися від зовнішнього гніту можна лише звільнившись від внутрішнього рабства.

Благодійні внески на спорудження монумента будуть акумулюватися на розрахунковому рахунку Асоціації випусників НТУ «ХПІ».

Колодій Сергій Володимирович

Випускник Харківського інституту танкових військ імені Верховної Ради України НТУ «ХПІ» 2004 р., Герой України (2016 р., посмертно). Капітан, командир механізованої роти 93-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України. Загинув 28 вересня 2014 р. під час штурму Донецького аеропорту. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно)

Лавренко Олександр Миколайович

Випускник Харківського інституту танкових військ імені Верховної Ради України НТУ «ХПІ» 2004 р., Герой України (2016 р., посмертно). Капітан, командир танкової роти 93-ї окремої механізованої бригади Збройних Сил України. Загинув 21 липня 2014 р. під час бою в с.Піски поблизу м. Донецьк. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно)

ОПИС МОНУМЕНТА «ХРЕСТ СЛАВИ ЗАХИСНИКАМ ВІТЧИЗНИ»

Монумент буде споруджено у формі традиційного козацького хреста, вирубаного з білого вапняку (5 x 3 x 0,6 м) і встановленого на ступінчате підніжжя з чорного граніту або відлито з бетону (2 x 3 x 3 м).

Підніжжя, яке слугуватиме фундаментом споруди, буде встановлено на природному пагорбі, обрамленому концентричною смугою, вкритою бруківкою.

На підніжжі, в основі хреста, який одночасно є символом віри, захисту та єднання, буде встановлено відлито з бронзи або чавуну медальйон діаметром 1,4 м із зображенням історичної й сучасної символіки.

Щит з тризубом і мечем у центрі медальйона символізують нову добу визвольної боротьби та єдність Армії й Народу України; **схрещені булави** – клейноди верховної влади, яка керує Збройними Силами України; **оголена шабля** – бойовий дух, готовність дати відсіч ворогам нашої землі; **розгорнуті до бою гармати** – вогневу могутність нашої зброї; **калина** – національне відродження України, красу, материнство, кров, безсмертя роду, любов до Вітчизни; **бандура** – невмирущу пісню-душу народу України; **рушник** – культурну спадщину нації; **книга** – знання та пам'ять народу; прапор над усією композицією – військову гідність та звитягу; **соколи** – незборимий дух козацької волі та душі тих, хто полинув до Небесної Сотні; **латна рукавиця з пірначем** – новітня емблема танкових військ України, що символізує дію танків у бою.

Лейтмотивом композиції слугуватимуть пророчі слова великого Кобзаря, вирізьблені на зворотному боці кам'яного хреста:

«Борітеся – поборете:
Вам бог помагає!
За вас правда, за вас слава
І воля святая!»

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Матусі

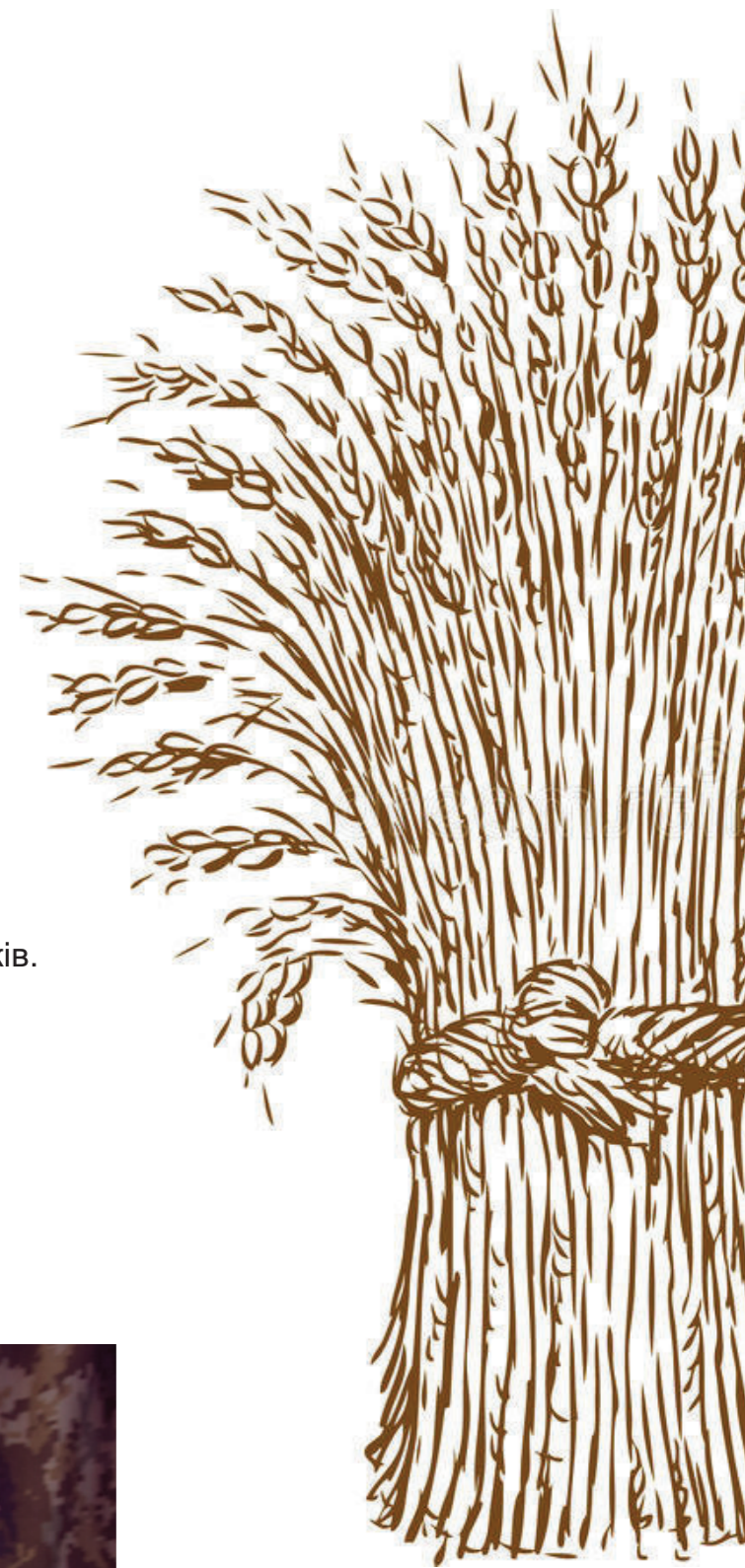
Захистіть Вас, пращури, молю
Україну-Матінку мою.
Від глумління, зради та вогню
Збережіть синів її в бою.

Захистіть нас в цю лиху годину,
Бо за волю знову люди гинуть.
Дайте на майбутнє нам надію...
В нашу українську світлу мрію.

Завжди в серці віра буде жити.
Наш народ катам не підкорити!
Слава Україні і героям слава!
З попелу відродимо вільною Державу.

Один одному дамо ми для злуки руки,
Підведемося з колін для дітей й онуків.
У любові злагоді хай зростають діти
Вчаться Україною гідно володіти.

Валерія Жукова
26, 28.11.2014 р.

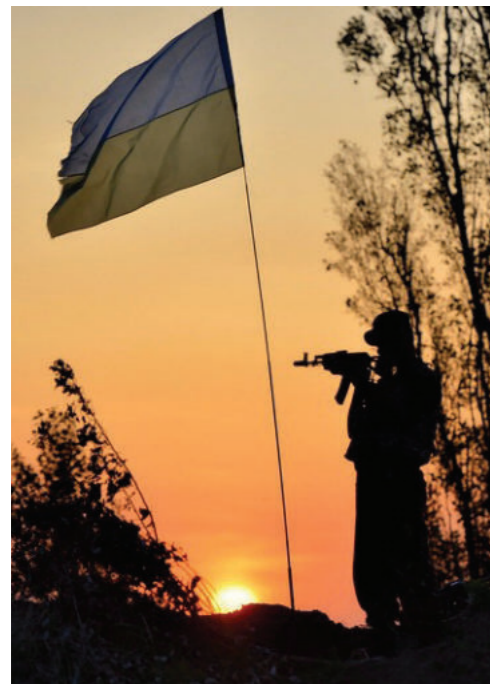

ВОНИ ПІШЛИ У ВІЧНІСТЬ ТА ЛИШАЮТЬСЯ ЖИВИМИ У НАШИХ СЕРЦЯХ

Звичайні люди

Опівночі небо пахне зорями,
А вдень – степовими просторами.
Під ним люди звичайні творять історію,
Та лиш Час назве їх Героями.

ОБЛИЧЧА ВІЙНИ

Мені наснилось небо,
неначе, як востаннє,
і ніби, ніби, ніби,
було воно безкрайне.
Мені наснилось море,
хвилясте як пісок,
таке, таке прозоре,
з перлинами зірок.
Мені наснилось поле,
біжу, біжу, біжу...
В спині віддало болем,
війна кладе межу.
Заплюючуючи очі,
мені насниться дім.
Таке бува щоночі.
ходім... зове... ходім.
Мені наснилось місто,
фонтани, річка, мир.
Та знов сепаратисти,
вогню здіймають вир.
За сни мої, за віру,
за наше майбуття,
ми віддаємо міру,
відмірюєм життя...

Автор: *Aleksandr Klets*

МАКІВ ЦВІТ

Вони повертаються,
кожен як зможе,
вони неодмінно
вернуться до нас,
у формі затертій,
поміж перехожих,
як серед каміння,
коштовний алмаз.

На крилах пташиних,
душою свободи,
вони прилетять,
хто загинув в бою,
чекають їх завжди,
крізь всі перешкоди,
спочинуть навіки,
у ріднім краю.

Вони повернуться,
вони неодмінно,
з журбою в душі,
та вогнем у очах,
стоявші як камінь
гранітний, незмінно,
тримаючи мир,
на змарнілих плечах...

Aleksandr Klets
22 квітня 2016 р.

Маків цвіт

Сину мій, я так журюся,
пишаюсь, плачу і молюся.
Дзвінка чекаючи щомиті
дивлюсь на маків цвіт у житі.

З дитинства я люблю їх цвіт.
В дворі батьків був цілий світ:
любисток, маки, чорнобривці –
добра й любові очевидці.

Біда прийшла – ти не вагався,
обняв дружину та й подався...
Там вже стояли побратими,
що не ховалися за спини.

Швидко пішов ти у дорогу,
залишив матері тривогу.
Молюся квітам до світанку,
чекаю все тебе на ґанку.

Земля горить, клекочить, плаче.
Тримайся, любий мій козаче!
А маків цвіт не має краю...
вперше тебе не захищаю.

Цвіт маків — то кров вояків,
а ти ж із роду козаків.
дід – з хутору Зелений Гай –
село квітуче, як той рай!

Про те ти сину пам'ятай –
звідки твій рід, твоя родина,
а за спиною – Україна!

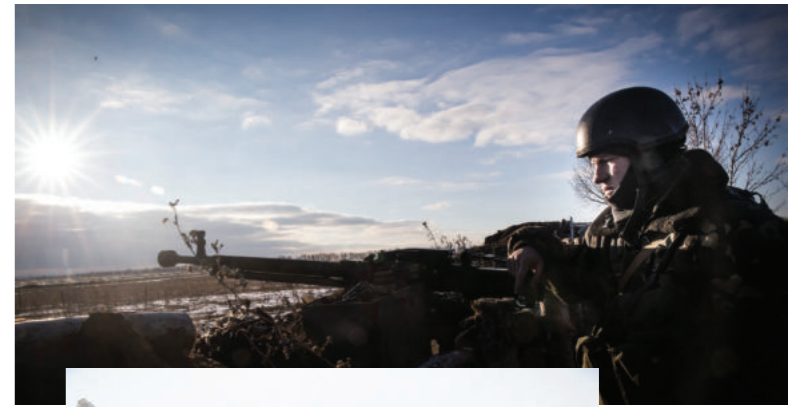
Лариса Семененко
червень 2014 р.

ДОРОГА ДОДОМУ

ПОВЕРТАЙТЕСЯ

Даня Дідик
Наймоладший захисник
Єдності України,
який загинув від рук
ворогів.

Третя зоря

Отам, за третьою зорею,
коли вже прийде і мій час,
зустріну брата, батька, неньу
і побратимів водночас.

За тою третьою зорею
співають янголи пісні,
а діти тут чекають батька,
та він приходить лиш ві сні.

Дівча коханого чекає,
марить весіллям навесні;
вона не знає, в цю хвилину –
почув він янголів пісні.

Тут мати молиться за сина
весною, влітку, восени,
до Богородиці волає:
«Спаси синочка, збережи!»

Прощення просить у молитві
за себе, прадідів, батьків;
не розуміє, як ми з браттів
перетворились в ворогів!

А Сонце знов на Сході встало,
промені душу обпекли,
хоч серце вже не калатало
та сльози все чомусь текли.

Отам, за третьою зорею,
колись зустрінемося всі
та не пускайте злого люду
слухати янголів пісні!

Лариса Семененко
2016 р.

Дорога додому

Дорога додому завжди хвилює,
двір батька і матір уява малює.
Зустрічний вітер ніздрі щекоче:
«Батько і мама чекають», — шепоче.

Дорога додому – знаю там кожну ямку
хоч зночі поїду, хоч з зорями зранку.
Рожевим горошком узбіччя квітують,
а маки у житі око милують.

Дорога додому – моя радість, мій біль,
«Я вас дочекався», – дзижчить радісно джміль.
Голівка волошки його колихає,
гіркота полину – і та надихає.

Дорога додому – близька і далека,
обіч на стовпі нас стрічає лелека.
На долю рушник тут давала матуся,
з війни сім синів виглядала бабуся.

Дорога додому, скрізь волошки і жито,
скільки у мандрах думок пережито!
Дорога по степу назустріч матусі,
а мозок все вторить: «Мамо, я повернуся!».

Дорога додому для доньки і сина,
і в холод, і в спеку – завжди красива.
Стрічає їх вітер і квітів буяння,
Вона ж дасть їм сили для прямостояння!

Дорога додому – дорога до себе,
проста і велична як зоряне небо.
Готова босоніж її я пройти
свою щоб дорогу до храму знайти!

Лариса Семененко
червень 2015 р.

У ДОМІВКАХ ЯКИХ ТЕПЕР ГУЛЯЄ ВІТЕР

Моїм землякам, у чиїх домівках тепер гуляє вітер

Ранок, зозуля дарує: «Ку-ку»,
ввечері сич відгукнувся: «Угу!».
Сич про діток своїх добре дбає,
зозуля ж сусідам діток підкидає.

Ми теж, як птахи, літати бажаємо,
легко кордони країни долаємо.
Наші пісні скрізь по світу лунають,
матусі і там сорочки вишивають.

А вдома – вітер-бродяжка гуляє,
вже з хати «зозуля» когось викидає.
Браття в молитві до неба спрямовують очі,
та бачимо з ними різні зорі щоночі.

Лариса Семененко
вересень 2014 р.

